

Velice hojný Fénix

DS Vojan / Christopher Fry

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou není na divadelních přehlídkách a festivalech žádným nováčkem. V Třešti má už své diváky a byl tedy více než očekáván.

Režisér Jiří Hlávka tentokrát sáhnul po košatém textu známého anglického básníka, spisovatele a dramatika Christophera Frye.

Poetická komedie Velice hojný Fénix pokouší velké téma: věrnost a láska. „*Pokud je láska mezi dvěma opravdová, pak může nastat situace, že po odchodu jednoho z nich ten druhý zachovává věrnost a hovoří se o lásce až za hrob. Pokud ovšem nastane situace, že ten, který zůstal, chce zemřít, aby svou trvalou lásku dokázal, jde o život. A pak existuje pouze jediná síla, která může tuto situaci změnit.*“ (citováno z programu souboru)

Právě ve druhé situaci se nachází věrná vdova Dynamene, která spolu se svou služebnou Doto čeká v hrobce, až jí Hádes dá znamení, aby svého muže následovala. Nic nenasvědčuje tomu, že by v jejím hlubokém zármutku mohlo její rozhodnutí cokoliv ovlivnit. Až do chvíle, kdy do hrobky vstoupí pohledný strážný Tegeus a zesnulý manžel prokáže, že se o štěstí své choti dokáže postarat i ze záhrobí. Zrodí se láska nová a život dostane novou naději.

Ke sledování událostí celého představení nás přizvala přiměřeně melancholická melodie a po promyšlené práci s osvětlením celého prostoru, jsme se ocitli v jediném prostředí celého kusu, v hrobce. Scéna skutečně jednoduchá funkční, která dostatečně vystihla atmosféru takového místa. A pak už jen s úžasem sledujeme příběh, který pomocí mnoha obsáhlých květnatých monologů, ironii nepostrádajících dialogů a vkusným jednáním postav směřuje vstříc správnému konci.

Všechny živé a vlastně i životem překypující postavy na jevišti nás nenechaly na pochybách, že jejich představitelé jsou velmi dobře herecky vybaveni, vládnou uměním práce s jazykem a následují neviditelnou ruku svého režiséra. Herečka Petra Hartmannová nás skrze postavu služebné Doto nesčetněkrát s nadhledem rozesmála a zároveň přesvědčila, že svou antickou svěřenkyni má plně pod kontrolou. Dynamene (Kateřina Holobradová) věrna svému společenskému postavení, se poněkud zdrženlivěji převtělila z truchlící vdovy v přirozeně roztouženou ženu. Po boku postavy jediného živého muže na scéně, kterým byl Tegeus (Jakub Starý), tomu ale nemohlo být jinak.

V režii představení je ještě prostor pro větší motivaci postav, aby se velmi dlouhé monology zaplnily akčnějšími gesty, pohybem i využitím prostoru. Už jen proto, aby byl obohacen fyzičtější rozměr komediální linie v kontrastu s použitým ušlechtilým jazykem.

Poetická komedie Velice hojný fénix nám nenabídla, a ze své podstaty ani nabídnout nemůže, salvy smíchu a velký nápor na bránici. Co jsme si, ale rozhodně užili, bylo pochopené a dobře řemeslně udělané divadlo.

Alena Veliká